SvenskaCanadaTidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager — NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS.

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Inskickade prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Äktenskapsannonser, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlofningsannonser, Önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 24 oktober, 1918.

EN ALLVARLIG protest måste höjas, då en svensk i detta land föreslår, att svenska organisationer i Canada skola sätta i scen en propaganda i Sverige för att locka emigranter därifrån till Canada. Ett dylikt förslag har framställts i Canada-Posten — naturligtvis! — och förslaget är framlagt av prof. C. H. Lager vid Brandon College. Vi ha ingen vidare lust att byta ord vare sig med Canada-Posten eller hr Lager, men denna sak är allt för allvarlig för att med tystnad förbigås. Hr Lager skriver bl. a.:

"Regeringen bör först ställa sig i förbindelse med västra Canadas intresserade och ledande svenskar för att erhålla deras råd och den svenska allmänhetens helhjärtade understöd. De tre kyrkosamfunden ha sina koloniseringskomitéer, som äro intresserade och invigda i situationen, och den nya svenska nationalkomitén torde ock böra känna något ansvar i samma riktning. Dessa fyra komitéer skulle kunna kooperera med regeringen, skapa en sympatisk opinion bland västerns svenskar, ena sig om ett praktiskt program samt börja en sund, sann och ren (emigrant-) propaganda i Sverige."

Vi äro fullt övertygade, att hr Lager icke skall finna många svenskar i Canada, som vilja förnedra sig till en dylik emigrantvärvningspropaganda. Vi tro knappast, att något av kyrkosamfunden skulle vilja göra det. Möjligen kunde kanske några ledande män inom missionsförbundet och baptistsamfundet — det senare står ju under mindre hälsosamt engelskt inflytande — känna sig manade till en dylik handling. Inom det svenska lutherska samfundet finnas nog inga sådana osvenska tendenser. Och nationalkomiténs män veta vi med säkerhet vara av sådan kaliber, att de aldrig i livet skola gå med på en dylik skändlighet mot våra fäders svenska land.

Ovanstående förslag från hr Lager kastar ett klart ljus över den kampanj, han under senaste tiden fört i Canada-Posten mot Sverige. Han har vid flere tillfällen sökt nedsätta Sverige. I numret av den 15 oktober söker han sålunda förlöjliga det svenska folkets vackra och fasta, till full evidens ådagalagda fredsvilja. Mot dylika metoder känna vi det som en oavvislig plikt i egenskap av svenskhetens språkrör i Canada uttala en allvarlig protest.

Efter dylika offentliga uttalanden och förslag har knappast hr Lager rätt att klaga, om den gamla, bland svenskarna vitt utbredda och av Rudolf Einhart först uttalade misstanken, att prof. Lager håller ett mandat från imperialisterna, åter väckes till liv.

DE IMMIGRANTER, som komma till Canada från Sverige efter krigets slut — om det nu kommer några — bliva säkerligen av en typ, som inger de bästa förhoppningar för Svensk-Canadas framtid. De komma naturligen att huvudsakligen rekryteras från den nutida arbetarklassen i Sverige. Med den kännedom, man äger om denna samhällsklass, kan man utan större tvekan förutspå, att det stora flertalet av dessa immigranter skola vara verkligt frisinnade, politiskt vakna och besitta en icke föraktlig allmänbildning. Vi tro, att det t. o. m. för professor Lager blir svårt att anklaga dessa immigranter för okunnighet och dumhet, för vilket han anklagat den nuvarande svenska befolkningen i Canada. Men han kanske däremot blir i tillfälle att klassificera dem som "rödglödgade bolsjeviker", vilken beteckning han givit Winnipegs verkligt frisinnade och vakna svenska befolkning. Men detta är nog en anklagelse nykomlingarna med lätthet skola bära, liksom svenskarna i Winnipeg icke fästa sig mycket vid den. Nykomlingarna skola säkert med största tillmötesgående räcka alla verkligt frisinnade svenskar, som redan finnas i Canada — d. v. s. det stora flertalet av den svenska befolkningen i detta land — handen och sätta axeln till hjulet, den svenska kulturens och den svenska samlingens hjul. Resultatet av ett dylikt arbete — om nytt friskt blod från Sverige kommer att ingjutas i det — måste bliva storartat, oss alla till fromma.

FOLKETS-HUS-TANKEN, som förut ventilerats av S. C. T., har ånyo upptagits till diskussion i en utmärkt artikel av G. H. Silver i Idog, vilken artikel vi tagit oss friheten saxa och publicera på annat ställe i dagens nummer. Vi bedja att i allt få instämma i hr Silvers uttalanden, vilka äro så pass uttömmande och på sak gående, att ett ytterligare ordande därom från vår sida kanske kan synas obehövligt. Vår mening med dessa rader är också endast att fästa våra läsares uppmärksamhet på hr Silvers artikel och inbjuda till allmän diskussion i frågan i Svenska Canada-Tidningen.

Folkets-hus-frågan är ju ytterst en ekonomisk fråga. Det kostar naturligen pengar att bygga dylika hus, och det kan möjligen kosta pengar att underhålla dem. I flere svenska settlement i Canada torde dock ett dylikt folkets hus kunna göras rent av vinstbringande genom att då och då uthyra dess lokaler till även andra än rent svenska ändamål. På andra platser däremot kanske dylika tillfällen icke äro så rikliga, men torde dock ingen större penningförlust behöva uppstå, om saken skötes rätt och praktiskt. Men det kräves givetvis en pekuniär uppofring, då det gäller att bygga dylika hus. Men om denna fördelas på ett större antal svenskar, borde den icke bliva mera påkostande än att den med ganska stor lätthet kan bäras. På landsbygden torde det icke heller ställa sig så förfärligt dyrt att uppföra dylika hus. Tomtprisen äro ju billiga, timret kanske i många fall kan fås billigt och arbetskraften likaså. Men behöver endast peka på våra svenska kyrkobyggnader på den canadensiska landsbygden för att förstå att företaget ingalunda är omöjligt. Dessa äro i allmänhet uppförda och påkostade av ett relativt fåtal personer. Ett folkets hus, som ju är lagt på en bredare och allmännare basis, kan naturligen räknas ännu flere villiga händer, då det gäller att starta och fullborda ett byggnadsföretag.

I Sveriges agiteras och göres i nuvarande stund mycket i denna fråga, som kan sägas vara en verklig livsfråga för det svenska folket. Denna fråga är lika viktig och kanske ännu viktigare för svenskarna i Canada. Om den rätt löses, skall det säkerligen bliva till stor nytta för hela den svenska rasen.

Det blivande svenska nationalförbundet har här en uppgift, som vi tro ligger inom dess verksamhetssfär.

SVENSKA FÖRBUNDET i Canada var nyligen utsatt för ett ganska ohemult anfall från mr Charley Ericksons sida. Vi trodde, att andra skulle svara på hr Ericksons insändare, men som detta icke blivit fallet, se vi oss nödsakade med några rader beröra nämnda anfall på Svenska Förbundet.

I ganska hänfulla ordalag påpekar hr Erickson, att Svenska Förbundet i Canada är exklusivt, och uttalar den uppfattningen, att 90 % av svenskarna i Canada äro uteslutna från denna organisation. Hr Erickson kan ha rätt i, att förbundet i viss mening är exklusivt. D. v. s. det lägger icke så mycket an på kvantiteten som kvaliteten. Det gör icke propagande för att få medlemmar i massvis, utan nöjer sig med att få ett mindre antal av god kvalitet. Vi äro förvissade om att Svenska Förbundet ingalunda utesluter 90 % av den svenska befolkningen i Canada, ty det vore att säga, att 90 % av landets svenskar vore av sämre kvalitet. Förbundet utesluter kanske endast en eller annan procent svenskar, vilka kunna anses vara moraliskt undermåliga eller åtnjuta ett anseende, som icke utgör någon rekommendation för förbundet. Vilken hederlig svensk som helst, som åtnjuter "medborgerligt förtroende" och aktning av sina landsmän, kan bli medlem i detta förbund, om han så önskar. Och varje sådan svensk är även säkerligen välkommen i förbundet.

Svenska Förbundet har även visat, att det icke lägger an på någon "börsaristokrati" särskilt. Det har visat detta genom att nedsätta sin årsavgift från $10 till $5, en avgift som väl det stora flertalet svenskar i Canada rå med att betala. Peningen spelar icke någon större roll i detta förbund. Det är karaktären, som är det mest avgörande. Något verkligt folkförbund torde dock icke Svenska Förbundet kunna bliva för västerns svenskar, om det icke omlägges på ett mera populärt plan. Men det har dock en icke oviktig uppgift att fylla, såsom en representativ organisation, som i många fall kan bli i stånd att föra svenskarnas i Canada talan.

Svenska Förbundet bildades av synnerligen väl ansedda landsmän under medverkan av dåvarande svenske generalkonsuln i Canada, dr David Bergström. Det har visat sig, att syftet med förbundet var alldeles osjälviskt och endast avsåg att främja svenskarnes, Sveriges och Svensk-Canadas sak. För förbundets medlemmar har det varit en ren uppoffring både i pengar och krafter. Dess grundare äro all heder värda för den svenska gärning, de redan utfört i Canada, och vi önska Svenska Förbundet all möjlig framgång och lycka i framtiden. Vi hoppas även, att den västliga avdelningen snart kommer till stånd. Och som det ju icke finnes många svenska "börsaristokrater" här ute i västern, behöver nog icke hr Erickson frukta att denna avdelning blir så förfärligt exklusiv.

OM regeringsförordningen mot strejker i Canada under kriget yttrade hr Tom Moore, president för Dominion Trades and Labor Congress, enligt Manitoba Free Press, följande:

"Tiderna äro så kritiska, och civilisationen har ännu så mycket att vederväga, att man skall kunna ignorera och experimentera med mäns passioner, såsom regeringen nu synes göra. Under den klumpiga ursäkten av krigsnödvändighet borde regeringen icke exploatera mäns beslut att vinna kriget genom att vidtaga sådana åtgärder som denna förordning och på så sätt så frön för framtida industriellt krig, som skall göra rekonstruktionsperioden mycket svårare. Rätten att strejka är grunden till industriell frihet, och arbetarna ha med stor urskiljning använt denna rätt. En nations arbetares goda vilja kan erhållas genom rättvis behandling, men kan icke tvingas genom regeringsförordningar."

Mera kan knappast i dessa tider sägas om denna regeringsförordning, som i vida kretsar väckt den största harm. Och mer behöver knappast sägas.

FINLANDS ÖDE är mer än sorgligt. Med tillhjälp av preussiska bajonetter ha landets reaktionärer åtminstone för tillfället lyckats undertrycka och kuva alla folkliga rörelser i landet. Med det mest oerhörda tyranni och terror ha de styrande farit fram mot folkets män. Häromdagen meddelades, att fem socialistledare blivit dömda till döden, säkerligen endast därför att de voro socialistledare. Hundratals andra ha kastats i fängelse, och allt göres för att med våld undertrycka den minsta opposition och kritik mot regeringen.

Man har även nyligen valt en tysk prins till konung av Finland. Valet lär, enligt telegrafiska meddelanden från Stockholm, gått synnerligen orättfärdigt till. De, som voro mot konungaldén, blevo helt enkelt arresterade eller på annat sätt förföljda. Hjalmar Branting, vilkens sympatier naturligen gått med Finlands arbetare, de röda, liksom de gått med Ryssjälands arbetare och bönder, bolsjevikerna, har med harm uttalat sig om detta kungaval liksom om hela den vita terrorn i Finland.

I tsarens Ryssland sökte man med våld utrota socialismen o. andra folkrörelser. Men den, som till sist blev utrotad, var tsaren själv. Den herren vill straffa slår han med blindhet. De styrande i Finland äro tydligen så slagna med blindhet, att de icke förmå se historiens analogier. Till en tid skola de med tillhjälp av preussisk vapenmakt och preussiska metoder kunna hålla folket nere. Men det kommer en dag, då det heliga Ilion faller.....

LAGBEREDNINGEN i Sverige har ansett sig böra vid sidan av förslaget till giftermålsbalk framlägga ett bidrag till lag om barn i äktenskap. Detta är ett ganska märkligt och intressant aktstycke, varför vi här taga oss friheten redogöra därför.

Den regeln att barn i äktenskap erhåller faderns släktnamn skall nu fastslås genom stadgande i lag. Fadern och modern skola i fråga om vårdnaden vara fullt likställda, vilket är en ny princip, som utförligt närmare utvecklas.

Föräldrarnas oförmåga att enas får ej gå ut över barnet, dess livsintressen få icke vara beroende av, huruvida fadern eller modern på grund av ekonomiska eller andra yttre omständigheter eller måhända genom sin större hänsynslöshet är i stånd att genomdriva sin vilja. Även för föräldrarna själva hava dessa frågor ofta en större betydelse än andra familjeangelägenheter. Det torde för en make kännas som en svår oförrätt, om han av lagen lämnas hjälplös, i fall andra maken t. e. utan skälig anledning lämnar bort barnet att uppfostras hos annan eller i fråga om barnets uppfostran eller yrkesval träffar ett avgörande, som synes skadligt för barnets utveckling och framtid.

Kunna föräldrarna ej enas vid utövande av barnavården, återstår för åvägabringandet av ett rationellt avgörande endast möjligheten av hänvändelse till någon myndighet, varvid i Sverige endast domstol torde kunna ifrågakomma. Mot den närmast liggande tanken att domstol skulle besluta omedelbart i den angelägenhet, som tvisten angår, kunna dock vägande skäl anföras. Utom att det i allmänhet är främmande för domstolarnas uppgift att avgiva rena lämplighetsfrågor, kan det icke utan betänkligheter läggas dem att meddela beslut, vilka såsom här ofta bleve fallet icke kunna genomföras på exekutiv väg. Gäller exempelvis tvisten, huruvida en son skall besöka folkskolan för att sedermera efter en kortare yrkesutbildning kunna försörja sig själv eller åtnjuta undervisning vid allmänt läroverk i ändamål att därefter bedriva universitetsstudier, kräver ett avgörande för sitt praktiska genomförande ett flertal åtgärder, vilka icke kunna av domstolen i detalj bestämmas och näppeligen kunna med rättsliga medel framtvingas.

Förslaget följer en medelväg, då enligt detsamma domstolen skall uppdraga åt den av föräldrarna, som finnes bäst skickad därtill, antingen att utöva bestämmanderätten i de fall, då olika meningar mellan dem uppstå angående barnets angelägenheter eller att träffa avgöranden i den enskilda fråga, varom meningsskiljaktigheter uppkommit.

Det har synts lämpligt att för anhängiggörande av talan i förevarande fall icke fordra stämning utan medgiva fadern eller modern att genom ansökning påkalla domstolens beslut. För att makarnas äktenskap icke utan tvingande skäl må utsättas för den påfrestning, som en rättegång om emellan vanligen torde innebära, bör såvitt möjligt förhindras att tvister utan större betydelse dragas inför rätta. I sådant syfte har stadgats att domstolen äger meddela beslut endast om det med hänsyn till barnets bästa finnes erforderligt.

I lagen har upptagits förbud för barn under aderton år att taga tjänst eller arbete utan föräldrarnas samtycke. Sker ändock detta, blir tjänste- eller arbetsavtalet ej bindande. Har barnet med föräldrarnas samtycke ingått avtal, skall det dock kunna på egen hand uppsäga avtalet. Det har synts lämpligt att medgiva barn, som med föräldrarnas samtycke antagit visst arbete, att på egen hand träffa bindande avtal om annat liknande arbete; endast den första arbetsgivaren behöver i sådant fall förvissa sig om föräldrarnas samtycke. Dock har det till skydd för barnet funnits nödigt stadga, att avtal, som sålunda träffats av barnet själv, skall kunna hävas av föräldrarna, om det må anses erforderligt med hänsyn till barnets uppfostran eller välfärd. I möjligheten att vägra samtycke till antagande av tjänst äga föräldrarna ett viss maktmedel till att kvarhålla barnet i hemmet, om detta befinnes förmånligt för barnets utveckling, liksom föräldrarna genom att vägra barnet underhåll kunna förmå det att taga arbete.

President Wilson är i närvarande stund kanske den ende liberale i Amerika, som får tala ocensurerad.

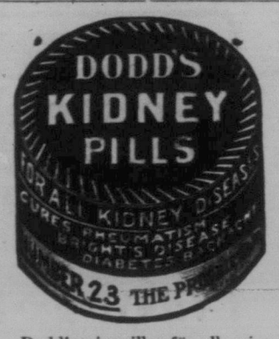

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

Världskrigets inflytande på samhällsutvecklingen

DE SOM predikade att ett stort krig skulle få ett välsignelserikt inflytande såsom befordrare av hittills okänd samhällssolidaritet ha icke blivit sannspådda. De inrepolitiska motsättningarna bryta igenom även i mönsterlandet Tyskland, genom generationer uppfostrat för krigets ödestimma. Där spekulerar kapitalism i krigsvinster, som staten sedermera använder alla tillgängliga medel för att förvandla i krigslån. Och i de neutrala länderna riktas den uppbådade krafthårdheten på utnyttjandet av situationens ekonomiska chance, varvid energien odelad vänder sig inåt, då den ej behöver tas i anspråk för kampen mot yttre fiender.

Även de neutrala leva i stort sett under krigets villkor, och om man slipper blodsoffren i människoliv — icke ens detta onda undgås fullständigt — så har man i vederlag ett mycket motbjudande allas krig mot alla, klass mot klass, intresse mot intresse. Dyrtiden och livsmedelsbristen ha tyvärr icke givit växt åt de altruistiska känslorna, utan i stället släppt lös den brutalitet, som var kärnan i "1914 års idéer", medan stats- och riksintressena i form av otaliga kommissioner kämpa en ganska tröstlös strid med användande av en mer eller mindre byråkratisk strategi mot en företagareanda som livas av ett enskilt vinstbegär, lika förtjänt av titeln uppfinningarnas moder som någonsin den hårda nöden.

Det finns i alla länder en livlig förnimmelse av att detta krig, där det tycks vara nästan omöjligt att framkalla ett helt militäriskt avgörande, måste komma att ha i släptåg en samhällelig omorganisation, helt olik den reglering av världskartan som Tysklands elektuella krigsfrivilliga skisserade upp i tidernas gryning, d. v. s. under månaderna närmast efter den 1 augusti 1914. Vanligast torde den föreställningen vara att det är de socialdemokratiska ideerna som komma att sätta sin prägel på det nya tidevarv som den pågående världskatastrofen förbereder.

Det saknas emellertid icke röster som varna socialisterna för att sjunga Te deum för tidigt. De se nog också att ordningen med maximipris, exportförbud, fraktavtal, sockerkort, smörkort, köttkort o. s. v. är ett ingrepp i samhällets ekonomiska förhållanden som strider mot den kapitalistiska åskådningen och starkt närmar sig den socialistiska. Men de fästa uppmärksamheten på att det agrariska och kapitalistiska motståndet dock överallt förmår att högst väsentligt medifiera och neutralisera de föranstalningar som vidtagas. Kapitalismen har också mobiliserats och konsoliderats under världskriget, kanske nästan i kapp med de militära formationerna. I många stycken ha kapitalism och militarism fortsatt den fruktbärande samverkan som rått sedan länge. De förut rika ha blivit ännu rikare och nya förmögenheter ha skapats efter mått som passa till de siffror varmed det nu räknas, då miljarden intagit miljonens plats. Med lavinens fart och kraft når kapitalismen för närvarande det som förut blott skedde långsamt och styckevis.

I en läsvärd artikel i danska tidskriften Tilskueren fäster Nina Bang uppmärksamheten på en intressant sida av den ekonomiska och industriella stororganisationens problem. Kriget plockar grundligt och metodiskt bort den manliga arbetskraften. I denna situation samverka patriotiska och rent kapitalistiska intressen för att ställa den kvinnliga till disposition i stället. Tidigare föreskrifter till arbetsskydd falla bort, det finns inte utrymme för betänkligheter mot hälsofarlighet och yrkesfarlighet, mot lång arbetstid och hänsyn till arbetets natur. Pressningen blir särskilt stor för de kvinnor som ådagalagt det största motståndet mot att dragas in i Grottekvarnen, på de gifta kvinnorna vilar försörjningsplikten i faderns frånvaro. Arbetsledningarna ha redan börjat inrätta sig efter situationen. I de storindustrier där det arbetas med kvinnlig arbetskraft ordnar man sig för att ta hand om barnen, så att mödrarna inte uppehållas av omsorgen om dem. Man har vaggrum och kindergartnar. Man låter bespisning ingå i avlöningen, så att arbeterskorna inte behöva avse tid för matlagning. Flerstädes bygges det för att härbärgera hustrurna vid själva fabriken. Hela systemet går ut över hemmen. Det är inte som i skråens och lagens tid, då endast de ogifta svennerna och lärlingarna bodde hos mästaren, nu inrättar man sig för att arbetaren skall leva och dö på fabrikens bostäder, medan barnen vistas i fabrikens barnkamrar. Blir denna tendens bestående, hotas arbetarna av en fruktansvärd träldom. Det blir, skriver författarinnan, en hård kamp efter kriget mot en kapitalism som har koncentrerat sig som aldrig förr, som har lyckats mobilisera en arbetarehär av oorganiserad och billig kvinnlig arbetskraft, som i denna omfattning icke funnits förr, som i dyrtid och bostadsnöd har möjlighet att genomföra ett kost- och logisystem som berövar arbetarna deras självständighet och som slutligen genom den ingrepp staten under kriget har gjort i det ekonomiska livet har fått ett eggande vittnesbörd om de medel som kunna användas även i kampen för vinsten, på vilken anspråken under denna tid sprungit upp till det rent fantastiska.

Det förskräckliga kriget har lösgjort krafter av alla möjliga slag. Man skall inte föreställa sig att det bara behövs ett fredsslut, vilket som helst, för att de lugnt skola gå till vila igen. Mycket tyder på att man aldrig kommer att återvända till den värld som bestod före jordbävningen 1914. Organisationen av den nya jorden beror på i vilken grad folkets stora flertal får syn på sina verkliga intressen och gör dem gällande utan att hejdas av trött slöhet och nedärvda sociala fördomar. Är det förmätet att tro att vid detta nyorganisationsarbete det skall erinras att människorna leva icke av bröd allenst o. att det förutom tillgodoseende av de materiella behoven som socialismen ägnar sin uppmärksamhet, också kräves utrymme för den individuella friheten, som hotas med trångboddhet i den socialistiska framtidsstatens normalhus!

UNDER RUBRIKEN "Mental attitudes, faith and the epidemic" behandlar dr. Horace Westwood i en redaktionsartikel i Winnipeg Tribune den 18 oktober den epidemi, som nu hemsöker icke blott denna kontinent, utan en stor del av hela den civiliserade världen. Han skriver:

För närvarande synes hela den amerikanska kontinenten vara i klorna på en sjukdom, som, i sina härjningar kan liknas vid pestens gissel. Varje nummer av våra dagtidningar innehålla rapporter om dess spridning. Dess symptomer beskrivas, dess dödsskörd uppgives, försiktighetsmått omtalas.

Att försiktighetsmått äro nödvändiga, kan icke ifrågasättas. Man måste giva erkännande åt hälsovårdsnämnden för dess snabba ingripande i denna sak. Och dock kunde det synas, att det vid sidan av dylika försiktighetsmått finnes en lika viktig uppgift, och den är att ingjuta det rätta sinnelaget mot epidemien hos allmänheten.

Vi glömma gärna, att det vid spridandet av sjukdomar finnes både psykologiska och fysiska faktorer, som man måste taga hänsyn till. "Moral" är av lika stor vikt, då det gäller att bekämpa en sjukdom, som då det gäller att vinna en strid. Allmänhetens andliga hållning skall bistå i att förebygga eller sprida sjukdomen. En epidemi kan liknas vid en panik, som ofta för ruin med sig, men som kan förebyggas, om man använder sunt förnuft, och om man vägrar att giva sig fruktan i våld.

Låt oss framför allt vara försiktiga, men låt oss samtidigt besluta oss för att behålla vårt goda humör. Varje uttalad fruktan, att vi skola ha en epidemi, skall hjälpa till vid dess spridning. All onödig ängslan skall alstra det sinnelag, som gör oss mottagliga för allt, som finnes i luften.

Humoristen Jerome K. Jerome beskrev en gång de känslor, som kommo över honom, sedan han läst ett patentmedicincirkulär, som beskrev alla de sjukdomar, människan är utsatt för. Han skrev: "Jag kände, att jag hade symptomer av nästan alla sjukdomar under solen, kanske med undantag av 'Housemaid's Knee'."

Denna satir kan lära oss en läxa idag. Jag är icke en christian scientist, men mer och mer börjar jag inse, att en människas sinnesförfattning inverkar på det fysiska tillståndet. Faktiskt är, att det icke finnes en läkare, som icke söker ingiva glädje och förtröstan hos dem, som han söker bota. Men är icke förtröstan och glädje lika viktiga, då det gäller att förebygga, som då det gäller att bota?

Författaren till den nittioförsta psalmen var en klok psykolog. Vilken värdighet och vilken skönhet ligger det icke i dessa ord:

"Du skall icke behöva frukta nattens fasor, icke pilen, som flyger om dagen, icke pesten, som går fram i mörkret, eller farsoten, som ödelägger vid middagens ljus."

Det är en offentlig plikt att i dessa dagar efterleva dessa ord. Vi måste kooperera med hälsovårdsnämnden genom att åtlyda dess föreskrifter, men vi måste dessutom vara vid gott mod. Vi böra icke grubbla över sjukdomen. Den får icke utgöra vårt samtalsämne med alla personer, vi träffa. Och framför allt, vi få icke låta våra barn känna fruktans smärta. Balansen mellan deras sinne och deras kropp är mycket känslig, och vi kunna därför göra dem stor skada.

Och dock är icke borttagandet av fruktan en negativ, utan en positiv process. Vi måste fylla våra sinnen med andra saker. Om vi icke få besöka teatrar och kyrkor, låt oss då sätta oss i förbindelse med tidernas stora tänkare. Biblioteken äro stängda, men vi ha dock i själva bibeln en stor litteratur, full av charm, och det är få av oss, som icke ha en bok av Emerson eller Thoreau. Låt oss även komma naturen närmare. Höstskyarna och höstlandskapen besitta en charm, som icke överträffas av vare sig vår eller sommar. Och "last but not least" låt oss leka med våra små och i deras glädjerike glömma våra bekymmer.

För länge sedan skrevs: "Fullkomlig kärlek förjagar all fruktan". Däri ligger den största vishet. Överfört till praktisk tanke betyder det, att ständig kontakt med skönhet och sanning skall utgöra en motvikt mot våra andliga sjukdomar och därigenom förebygga mycket, som är fysiskt ont.

En av det blivande nationalförbundets uppgifter torde även vara att söka se till, att de kommande immigranterna icke spridas för mycket bland den icke-svenska befolkningen. Det finnes ett engelskt element, som önskar se en dylik spridning av utlänningarna för att om möjligt krossa dessas inflytande och bli i stånd att exploatera dem. I kolonier eller settlement måste svenskarna gå framåt i Canada. All annan placering av svenska immigranter är ren förlust för rasen.

The Royal Bank of Canada

Auktoriserat kapital $50,000,000. Inbetalt kapital $14,000,000
Reservfond $15,000,000

President - - - - - - - - Sir Herbert S. Holt
Vice President and Managing Director - - - - E. L. Pease
General Manager - - - - - - - - C. E. Neill

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga avgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksavdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

T. E. THORSTEINSON, Manager.
Hörnet av William Ave. och Sherbrook St. Winnipeg, Man.

Copenhagen

Detta är asken, som gifver eder världens bästa tuggtobak.

TUGG-TOBAK

Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.

HOS ALLA HANDLARE.